

ساختارهای جدید - کربن

عزیزالله شفیع خانی

کربن که ۶ الکترون دارد در گروه چهارم جدول مندیلیف است. برای ۴ الکترون ظرفیت کربن سه امکان آرایش هست: یا چهار پیوند با زاویه‌ی تقریباً 109.5° ، یا سه پیوند با زاویه‌ی 120° ، یا دو پیوند با زاویه‌ی 180° درجه.

تا اوخر قرن بیستم، از کربن دو ساختار بلورین پایدار شناخته شده بود: الماس و گرافیت. الماس سختترین ماده‌ی طبیعی روی زمین است. در الماس، هر اتم کربن به چهار اتم دیگر متصل است، به این نحو که هر اتم در مرکز یک چهاروجهی منتظم است و در هر رأس این چهاروجهی منتظم یک کربن نشسته. گرافیت ماده‌ای است نرم و سیاه. در گرافیت اتم‌های کربن در صفحه‌های موازی به گونه‌ای مرتب شده‌اند که در هر صفحه، هر اتم کربن به سه اتم دیگر متصل است، به نحوی که در هر صفحه یک شبکه‌ی شش ضلعی تشکیل می‌شود. این صفحه‌های دو بعدی را، یک نیروی ضعیف و اندرالس، به هم متصل کرده است. گرافیت در راستای این صفحه‌های دو بعدی رسانای الکتریسیته است. در گرافیت، اتم‌ها در صفحه‌های شش ضلعی‌ها به یک دیگر نزدیک‌تر از کربن‌های الماس اند، ولی چون صفحه‌ها از هم دورتر اند، تراکم اتمی آن کمتر از الماس است.

در سال ۱۹۷۰، پژوهشگری ژاپنی به نام اوزاوا^(۱) استدلال کرد که ۶۰ اتم کربن می‌توانند در ساختاری مثل توب‌فوتبال به هم بیرونندند، و معتقد بود که کربن در چنین ساختار مصنوعی ای پایدار است. در سال ۱۹۸۵ هنگامی که پژوهشگران طیف جذبی غبار بین سیاره‌ای را مطالعه می‌کردند، متوجه وجود نوعی زنجیره‌ی طویل از مولکول‌های کربن شدند. پژوهش آن‌ها منجر به مشاهده و کشف یک توب‌توخالی از ۶۰ کربن شد. کرل^(۲)، کروتو^(۳)، و اسمالی^(۴) به خاطر این کشف در ۱۹۹۶ جایزه‌ی نوبل شیمی را گرفتند. C₆₀ مولکولی است از ۶۰ اتم کربن که آرایشی از ۱۲ پنج ضلعی و ۲۰ شش ضلعی دارد - درست مثل یک توب‌فوتبال که تکه‌های سیاه پنج ضلعی و تکه‌های سفید شش ضلعی اند. هر کربن در محل تلاقی ی سه تکه‌ی مختلف نشسته است. مقیاسی از اندازه‌ی مولکول C₆₀ را می‌توان این گونه تجسم کرد که اگر C₆₀ به اندازه‌ی یک توب‌فوتبال باشد، در آن صورت توب‌فوتبال به اندازه‌ی کره‌ی زمین خواهد بود (با یک یا دو مرتبه‌ی بزرگی اختلاف).

از خصوصیات بارز مولکول C₆₀، تقارن بسیار بالای آن است: ۱۲۰ عمل تقارنی از قبیل دوران حول یک محور و انعکاس نسبت به یک صفحه را می‌توان نامبرد. C₆₀ متنقارن‌ترین مولکول شناخته شده است.

می‌توان کره را با ۱۲ تا پنج ضلعی و تعدادی شش‌ضلعی پوشاند.^۱ یک مثال دوازده‌وجهی منتظم است که متشکل از ۱۲ تا پنج ضلعی است. مثال دیگر توب فوتال است که متشکل از ۱۲ تا پنج ضلعی و ۲۰ تا شش‌ضلعی است. اگر در هر رأس چنین آرایش‌هایی یک اتم کربن بنشینند، مولکول‌هایی به وجود می‌آید که آن‌ها را فولرین^(۶) یا بوکی بال^(۷) (یا توب بوکی) می‌نامند. این هر دو نام از نام معمار آمریکایی، ریچارد بوک می‌نستره فولر^(۸) می‌آید. فولر در دهه ۱۹۵۰ از پنج‌وجهی‌ها برای ساخت گنبدی‌های ساختمان‌ها استفاده می‌کرد.

کشف C₆₀ سرآغاز شاخه‌های پژوهشی جدیدی شد: مطالعه‌ی فولرین‌ها (C₂₄، C₃₂، C₄₀، C₆₀، C₇₀، ...) تاکنون بیش از ۹۰۰۰ ترکیب جدید فولرین شناسایی شده است. مولکول‌های C₆₀ می‌توانند با پیوندهایی ضعیف به هم پیونددند تا جامدی از کربن شکل گیرد. این شکل بلورین، حالت جدیدی از کربن جامد است که با الماس و گرافیت فرق دارد و به آن فولریت^(۹) می‌گویند. اگر اتم‌های قلیایی خاصی را به C₆₀ جامد اضافه کنیم، ترکیب‌های جدیدی به شکل A₃C₆₀ (که در آن A نشان‌دهنده‌ی اتم قلیایی است) ساخته می‌شود. اگر A پتانسیم یا رو بیدیم باشد، این ماده، با T_c ~ 20 – 40 K ابررسانا است.

در سال ۱۹۹۱ یک جلوه‌ی دیگری از کربن، موسوم به لوله‌های نانومتری توسط سومی نو لی جی ما^(۱۰) کشف شد: نانولوله‌ی کربن. این ساختار جدید از کربن در واقع یکی از صفحه‌های گرافیت است (صفحه‌های شامل شش‌ضلعی‌ها) که وجه جانبی استوانه‌ای به قطر 1 nm را پوشانده است. نانولوله‌ها در امتداد محورشان رسانا اند.

اخيراً نیز نانوحلقه‌هایی از نانولوله‌ها به شاعر 0.7 μm ساخته شده است که هادی‌های یک‌بعدی هستند.

این مواد جای گاه ویره‌ای در تکنولوژی آینده خواهند داشت، زیرا خواص مکانیکی، الکتریکی، حرارتی و شیمیایی منحصر به فردی دارند. مثلاً بعضی سختتر از فولاد اند؛ بعضی مقاومت کمی دارند؛ و بعضی هدایت حرارتی زیادی دارند.

نام‌های خاص و یادداشت‌ها

- ¹⁾ E. Osawa, ²⁾ Robert Curl, ³⁾ H. Kroto, ⁴⁾ Richard. E. Smalley, ⁵⁾ Leonhard Euler, ⁶⁾ Fulleren, ⁷⁾ Buckyball, ⁸⁾ Richard Buckminster Fuller, ⁹⁾ Fullerite, ¹⁰⁾ Sumino Lijima,

یک مرجع خوب برای مطالعه‌ی خواص C₆₀ H. O. Pierson, "Handbook of Carbon, Graphit, Diamond and Fullerenes", Noyes Publication, 1993.

¹⁾ اثبات این مطلب با استفاده از قضیه‌ای است که اویلر^(۵) ثابت کرده؛ قضیه‌ای که می‌گوید اگر کره را با تعدادی چند‌ضلعی پوشانید، همواره $V - E + F = 2$ است. در اینجا V تعداد رأس‌ها، E تعداد یال‌ها، و F تعداد وجه‌ها است.